

ת"פ 61678/02/15 - מדינת ישראל נגד אברהם אוחנה

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 61678-02-15 מדינת ישראל נ' אוחנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אמיר דהאן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם אוחנה (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם, אברהם אוחנה יליד 1973, ממושב עוצם, נעצר ביום 23-2-15 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 26-2-15.

כתב האישום:

כתב האישום המתוקן בו הודה המשיב מייחס למשיב כי בין הימים 02-01-15 לבין 03-01-15, התפרץ לבית במושב עוצם, הזיז את החלון, נכנס לבית, גנב מן המקום די וי די נייד, 2 טבלטים וטלפון נייד.

הכרעת הדין והליכי הטיעונים לעונש:

ביום 30/3/15 הודה הנאשם בעובדות ובאשמה, תוך כדי הליך המעצר עד לתום ההליכים, הסכים למעצרו עד לתום ההליכים וביקש לדחות לטיעונים לעונש באופן שיוכל להראות כי עבר בכלא הליך גמילה משמעותי וכך לאחר קבלת נתונים משב"ס ישקול בית המשפט את שיקולי השיקום בעניינו.

עוד ביקש הנאשם כמובן להיגמל מסמים במסגרת הליך הגמילה המוצע בבית הסוהר.

לפיכך ביקש להוסיף ולהיות עצור.

ראיות התביעה לעונש וטיעוני התביעה לעונש:

התביעה הגישה ר"פ של הנאשם.

ב"כ הצדדים הסכימו על הגשת תיק החקירה כראיות לעונש וכן על הגשת תסקירי שירות המבחן ותעודות מטעם הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם איננו רוצה בכנות להיגמל. שירות המבחן נתן לו מספר הזדמנויות.

עוד טענת בא כוח המאשימה כי האינטרס המוגן של עבירות התפרצות והגניבה מדירות המגורים והגישה פסיקה על כך שמתחם הענישה אמור לנוע בין 12 חודשים לבין 24 חודשים.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל עונש זה ובמצטבר עליו גם עונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם מתיק (שלום י-ם) 36970-08-13.

ב"כ המאשימה הדגישה כי גם בתיק זה ביקש הנאשם כי יוקל בדינו בשל פוטנציאל השיקומי שלו אך הנאשם לא ניצל את חסדו של בית המשפט שם על מנת להיגמל אלא בחר לעבור עבירות נוספות.

ב"כ המאשימה ציינה במילים הללו: **"אנו חושבים שהוא עלול להיגמל רק כדי להמתיק את העונש"**.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש:

ההגנה הפנתה לתסקיר ולמכתבים מטעמה, וכן לתיק החקירה.

ב"כ הנאשם טען כי ישנה עבירה רלוונטית אחת בעברו של הנאשם בגינה ניתן המאסר המותנה.

עוד נטען כי הבית שהתפרץ אליו הנאשם היה בית ריק, הנאשם ידע זאת ובמעשה התפרצות לא היה וכי המשיב עבר הליך גמילה משמעותי בבית הסוהר וכן קורסים שונים שעבר בבית הסוהר.

ב"כ הנאשם טען כי אין לומר שמתחם הענישה בגין עבירה של פריצה לדירה, הוא בין 12 ל - 24 חודשים, אלא בין עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל והגיש פסיקה לתמיכה בעמדתו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מחוץ לעניין הגמילה עבר מספר קורסים בין כותלי הכלא ועל כך הוגשו התעודות על סיום הקורסים ואכן התקבל מכתבם של המתלוננים המופנה לבית המשפט ומבקשים את מחילת בית המשפט על הנאשם ומציינים כי פוצו בגין המחשב שנגנב.

ב"כ הנאשם הודיע כי הנאשם מוכן לפצות את המתלונן, שהוא שכנו למושב, ונוטל אחריות על נזקיו.

לפיכך ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

תסקירי שירות המבחן:

שירות המבחן הגיש מספר תסקירים אודות הנאשם.

שירות המבחן עמד על קורותיו הקשות של המשיב ומשפחת המוצא שלו, הבעיות הכלכליות והמשפחתיות בבית אשר בגין החל הנאשם מגיל צעיר מאוד להשתמש בסמים ובאלכוהול.

הנאשם תאר צריכת אלכוהול אינטנסיבית וצריכת סמים קלים.

שירות המבחן ערך מספר ניסיונות לרתום את הנאשם להליך טיפולי, אך כאמור הנאשם בחר לעבור את הטיפול בין כתלי הכלא.

בתסקירים נוספים, בדק שירות המבחן את התקדמותו של המשיב לאור דיווח מגורמי הטיפול בכלא, והסתבר כי דבריו של הנאשם שולב בפרוייקט הכנה לגמילה במסגרת מעצרו, הפיק תועלת מן הטיפול ואף מונה לתפקיד משמעותי ומרכזי הניתן למטופלים בפרוייקט.

לצד זאת, העריכו גורמי הטיפול כי הנאשם יתקשה לערוך שינוי משמעותי בחייו, מאחר שניהל אורח חיים התמכרותי שנים כה רבות.

לסיכום, העריך שירות המבחן על יסוד הערכת גורמי הטיפול בשב"ס, כי הנאשם נמצא בתהליך משמעותי ומגלה מוטיבציה כנה לשינוי באורח חייו.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי איננו מעוניין להיות מטופל בקהילה טיפולית, אלא לסיים את הטיפול בכלא ולהמשיך בחייו.

לאור האמור, לא המליץ שירות המבחן על מתן צו מבחן, אך יחד עם זאת לא המליץ על עונש אחר.

בית המשפט חפץ לקבל נתונים נוספים, אך הנאשם אשר הגיע היום לבית המשפט אמר כי הוא עשה בדיקות והוא נקי ומבקש לקבל את גזר דינו כבר היום, על יסוד החומר הקיים.

שב"ס הודיע לבית המשפט כי אינו יכול לתת לבית המשפט חוות דעת עצמאית ומעדיף לעשות זאת דרך שירות המבחן ולפיכך הסתמך בית המשפט על חוות דעתו של שירות המבחן שקיבל אותה מפי גורמי הטיפול בשב"ס.

עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

1. הסנגור והתובעת טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977. סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 113, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות ישנים, והכל בעניין הוכחת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בכפוף לכך לא קיבל ביהמ"ש טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלתה בקנה אחד עם כתב האישום או עם הסכמתם שלהם או עם ראיות שהגישו.

2. בקביעת העונש הראוי שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פיחוק העונשין (תיקון מס' 113) התשע"ב 2012. תיקון זה עוסקבהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

3. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם.

4. ביהמ"ש התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הראויה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי העבירות אשר ביצע הנאשם כללו בתוכן יסוד של הפרת האוטונומיה האישית והקניינית המתבטאת בפריצה לבית המגורים וגניבה ממנו

5. **בשלב ראשון:** קובע בית המשפט כי המשיב חטא באירוע אחד של התפרצות וגניבה לבית שכנו.

6. **בשלב השני:** קובע בית המשפט את מתחם הענישה הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה. שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הראוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך, בעניין שלפני יש לקבוע כי שיקול השיקום - יש בכוחו לפרוץ את מתחם הענישה.

7. **בשלב השלישי:** אומד בית המשפט את השפעת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה.

מתחם הענישה:

אכן סקירה של מקצת פסקי הדין הרלבנטיים לעניין, מצביע על כך שמתחם הענישה נע בין עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל בתלות בנסיבות העבירה ובמיוחד בפוטנציאל השיקום, גם כאשר בית המשפט מחליט שלא לחרוג ממתחם הענישה בשל השיקום.

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

באופן כללי, ניתן לומר כי כאשר מדובר בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והחזקת מכשירי פריצה שבוצעו בצוותא ו/או תוך תחכום ותכנון מוקדם ו/או זריעת הרס בבית המגורים, אושרו לא פעם מתחמי ענישה הולמת שנעו מ- 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל

(רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2014)).

בעפ"ג (חי') 31064-08-13 הורשעה הנאשמת כבת 23 בעלת עבר פלילי דומה בשני מעשים, האחד של פריצה וגניבה והאחד של סיוע לפריצה וגניבה וכן עבירות נגד דווקא המעשה של הסיוע לווה בהפרת אמון חמורה. שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינה של הנאשמת, חרף זאת נגזר עליה ברוב דעות עונש של מאסר של ששה חודשים בעבודות שירות.

בעפ"ג (חי') 48422-02-13 ניסנוב נגד מ"י [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.7.13), שם הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של התפרצות למגורים והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם, ביטל את עונש המאסר בפועל בן 12 חודשים והטיל תחתיו 6 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

בעפ"ג (מרכז) 46802-01-13 סביליה נגד מ"י [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.5.13), דובר על נאשמת שהורשעה לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לדירה בצוותא חדא, החזקת כלי פריצה ותקיפת שוטר. בימ"ש השלום הטיל עליה 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בימ"ש מחוזי קיבל את ערעור הנאשמת, ביטל את עונש המאסר בפועל בן 10 חודשים והטיל תחתיו 6 חודשי מאסר שרוצו במסגרת עבודות שירות, תוך קביעה כי התקדמות ההליך השיקומי של הנאשמת וגילה הצעיר הובילו להקלה בעונש.

ע"פ (חי') 12145-12-12 **סאני לסרי נגד מ"י** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.5.13), שם דובר על שני נאשמים שהתפרצו בצוותא לדירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים וגנבו תכשיטים מזהב וכסף. נאשם 1 הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וקשירת קשר לפשע ונאשם 2 הורשע בעבירת סיוע להתפרצות, החזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לפשע. בימ"ש השלום הטיל על נאשם 1, בין היתר 12 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2, 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים הגישו ערעור על חומרת העונש לבימ"ש המחוזי בחיפה שקיבל את הערעור ברוב דעות (כב' השופטת תמר שרון נתנאל וכב' השופט א. קיסרי מול דעתו החולקת של השופט ע. גרשון) והעמיד את עונשם על 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

בעפ"ג (מרכז) 6320-08-12 **שמעון אבו נגד מ"י** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 23.12.12), שם דובר על נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות לדירה וגניבה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע בצוותא והחזקת סכין שלא כדין. בימ"ש השלום הטיל על הנאשם בין היתר 10 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש המחוזי מרכז קיבל את ערעור הנאשם והעמיד את המאסר בפועל על 7 חודשים.

בע"פ (חי') 38078-07-12 **נגד לזרב ואח'** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.11.12), שם הורשעו שלושה נאשמים על פי הודאתם בעבירות של התפרצות בצוותא, גניבה, והחזקת מכשירי פריצה. בימ"ש השלום ערך אבחנה בין הנאשמים וציין כי נאשם 1 לחובתו עבר פלילי עשיר הכולל 8 הרשעות קודמות במספר רב יותר של עבירות אלימות ורכוש ועל כן הטיל עליו, 12 חודשי מאסר בפועל ועל כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 הטיל 6 חודשים שרוצו בעבודות שירות. בימ"ש המחוזי בחיפה דחה את ערעור המדינה על קולת העונש.

רע"פ 4600/12 **יאשיב נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.6.12), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל. שם ציין שירות המבחן בתסקירו, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו,

וכי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצידו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם בעל נורמות וערכי התנהגות עבריינים.

שיקולים בתוך המתחם - נסיבות העושה :

הרתעת היחיד.

בית המשפט הביא בחשבון כי פרשת הדברים ותסקיר שירות המבחן מעידים על כך שהמשיב מתקשה להעמיד לעצמו גבולות להתנהגותו ויש להרתיעו מביצוע מעשים דומים בעתיד.

הרתעת הרבים.

בית המשפט הביא בחשבון את הצורך בהרתעת הרבים מפני מעשים של פריצה וגניבה.

המצב הכלכלי האישי לצורך קביעת קנס.

בית המשפט הביא בחשבון את מצבו הכלכלי הבעייתי של המשיב, לעניין קביעת הקנס והפיצוי ומנגד סבור בית המשפט כי העונש המרכזי והראוי בגין פריצה הינו פיצוי ראוי של המתלונן ועונש זה הוא עונש יסודי.

שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק.

הנאשם הודה במיוחס לו בפני בית המשפט ובמשטרה - בהזדמנות הראשונה אף מבלי שהוצע לו תיקון כתב אישום או הסדר כלשהו.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;

יש להביא בחשבון את פרשת חייו הקשה של הנאשם כפי שנזכרה בתסקיר שירות המבחן בעת קביעת עונשו .

עברו הפלילי של הנאשם.

לנאשם עבר פלילי, קרוב ורלבנטי.

הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לרכב (2013).

עבירות סמים לצריכה עצמית (2013).

ובעבירות נוספות אשר התיישנו.

כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה על כל עבירות רכוש ויש להביא בחשבון כי הנאשם ביצע את העבירה בתוך תקופת התנאי.

שיקולים בתוך המתחם - נסיבות המעשה:

התכנון שקדם לביצוע העבירה;

הנאשם ביצע את העבירה שלא אגב תכנון ולא בצוותא, למעט ידיעתו של הנאשם כי שכנו אינו מצוי בבית.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה

הנזק שנגרם מביצוע העבירות הינו נזק רכושי משמעותי, נזק זה מתווסף לעובדה שמדובר בשכנו של הנאשם, דבר המפחית מתחושת הבטחון.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;

שקלתי את הנסיבות המיוחדות של הנאשם אשר בעניינו הוביל שימוש בסמים לעבירות נוספות.

לשיטתי חלק משמעותי מן העונש במקרה זה הינו פיצוי למתלונן אשר יבטיח את הערכים המוגנים על ידי העבירה הקבועה בחוק.

הפיצוי נערך בהתחשב במכתבם של שרה ושמעון עמר המתלוננים שהובא בפניי, אשר ביקשו מבית המשפט שיסלח לנאשם שריצה תקופה משמעותית בכלא, הם הוסיפו כי גויס כסף מאת קרוביו וחבריו של הנאשם ונשלח להם פיצוי וביקשו כי הודעתם תבוא בפני בית המשפט ביום מתן גזר הדין.

שיקולי שיקום:

אכן לנאשם היסטוריה שיקומית שאינה רצופה הצלחות, אך נראה כי בזו הפעם ערך הנאשם ניסיון משמעותי לצאת ממעגל הסמים, השתלב בטיפול, עבר קורסים בשב"ס והביע חרטה ואף פיצה את המתלוננים.

יש להביא בחשבון כי לאחר ריצוי עונש המאסר, ישובו הנאשם והמתלוננים להתגורר באותו מושב, ובית המשפט רואה חשיבות רבה לאיחוי היחסים ביניהם כחלק ניכר מהשיקום.

לסיכום, נראה כי אפשר לחרוג מרמת הענישה המקובלת לטובת שיקולי השיקום.

הפעלת מאסר מותנה:

לשיטתי אם בחר בית המשפט להפעיל את המאסר המותנה, עליו להפעילו במלואו, למעט בנסיבות חריגות, שכן,

המאסר המותנה הינו עונש הניתן על ידי בית משפט קודם ואם קיים הנאשם את התנאי בגופו, הרי שיש להגשים את רצונו של בית המשפט הקודם.

אשר על כן אני גוזר על המשיב את העונשים הבאים :

1. 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו.
 2. הנני מפעיל עונש מותנה בן 8 חודשי מאסר, מת"פ 36970-08-13 אשר ירוצה כולו במצטבר.
 3. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 24 חודשים עבירה של התפרצות לדירה.
 4. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 24 חודשים מהיום עבירה של גניבה או עבירת רכוש אחרת.
 5. פיצוי נוסף למתלוננים שרה ושמעון עמר ע"פ מספרי הזהות הרשומים בכתב האישום בסך של 1,000 ₪.
 6. קנס כספי בסך 500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו .
- הקנס ירשם לתשלום היום, הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 1/3/16.
- אני מורה כי כל סכום אשר ישולם על ידי הנאשם ייזקף תחילה על חשבון פיצוי ולאחר מכן על חשבון הקנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום .

ניתן היום, ל' תשרי תשע"ו, 13 אוקטובר 2015, בנוכחות הנאשם (עקב השעה המאוחרת, ב"כ הצדדים קיבלו פטור מהתייצבות).